

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/160/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205075
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614205075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a. s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140, právne zastúpeného: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 4/B, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: V. N., J. X. X. XXXX, G. I. X. E., K. XXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 1.102,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 497,91 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 24. 5. 2014 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalovanému sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 4. 6. 2014 v spojení s jej doplnením zo dňa 24. 4. 2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 229,55 eur, úrok vo výške 25% ročne zo sumy 229,55 eur od 24. 5. 2014 do zaplatenia. Súčasne sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 872,77 eur, úrok vo výške 18,90% ročne zo sumy 497,91 eur od 24. 5. 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 779,80 eur od 24. 5. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. Pohoda dňa 5. 1. 2006 medzi účastníkmi konania. Na základe zmluvy sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalovaný sa zaviazal zmluvou čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V prípade nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte úročí žalobca vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlásanou žalobcom. Žalovaný nedodrжал zmluvné podmienky, v dôsledku čoho žalobca evidoval nepovolený debetný zostatok na bežnom účte vo výške 229,55 eur, vyčíslený ku dňu 23. 5. 2014. Debetná úroková sadzba predstavuje 25% ročne, preto žalobcovi prislúcha okrem nároku na vrátenie debetného zostatku 229,55 eur aj debetný úrok 25% ročne od 24. 5. 2014 (deň nasledujúci po dni vyčíslenia debetného zostatku) do zaplatenia. Na základe zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania o povolenom prečerpaní žalobca poskytol žalovanému povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky limitu 15.000,- Sk, t.j. 497,91 eur formou úveru, ktorý mohol byť čerpaný od 21. 1. 2008. Výška úrokovej sadzby a sadzba úroku z omeškania bola určená v súlade so všeobecnými podmienkami. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným žalobca určil splatnosť úveru v súlade s článkom VII. ods. 2 písm. a) Všeobecných zmluvných podmienok pre prečerpanie dňom 30. 11. 2012 a vyzval žalovaného na úhradu dlhu. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi nevrátenú istinu 497,91 eur,

zmluvný úrok 166,89 eur, vyčíslený ku dňu 23. 5. 2014 (s úrokovou sadzbou 15% ročne od 22. 1. 2008 do 30. 11. 2009, 16,90% ročne od 1. 12. 2009 do 31. 3. 2013, 18,90% ročne od 1. 4. 2013 do 23. 5. 2014), zročný úrok z omeškania vo výške 92,97 eur vyčíslený ku dňu 23. 5. 2014 a poplatky vo výške 115 eur vyčíslené ku dňu 23. 5. 2014 (3. 8. 2012 suma 10 eur upomienka, 15. 8. 2012 suma 35 eur výzva I, 3. 9. 2015 suma 35 eur výzva II, 3. 10. 2012 suma 35 eur posledná výzva). Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu žalobcovi prislúchalo právo na zaplatenie úrokov z omeškania.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. Pohoda, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania, obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu, sadzobníkom, oznámením o zosplatnení úveru, fotokópiou doručenky, výzvami, výpismi, zistiť nasledovné:

Zo zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. Pohoda zo dňa 5. 1. 2006 bolo zistené, že žalobca uzavrel uvedenú zmluvu so žalovaným, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zriadiť pre žalovaného bežný účet a viesť ho v mene SKK (č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX). Žalovaný sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte úročí sa vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou Č.. Z písomného oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 21. 1. 2008 bolo zistené, že žalobca oznámil žalovanému, že na základe jeho žiadosti o povolené prečerpanie zo dňa 21. 1. 2008, v ktorej žiadal o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania, Č. poskytla povolené prečerpanie bežného účtu žalovaného do výšky úverového limitu 15.000,- Sk, t.j. 497,91 eur. Podľa článku 7 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu banka je oprávnená ak klient bude v omeškani so zaplatením akejkoľvek peňažnej čiastky voči banke vyhlásiť, že všetky pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení banky. Podľa sadzobníka debetná úroková sadzba pre nepovolené prečerpanie na účte predstavuje 25%. Z písomného oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 4. 12. 2012 bolo zistené, že žalobca oznámil žalovanému splatnosť celého dlhu dňom 30. 11. 2012 zo zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 21. 1. 2008, v dôsledku čoho bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy 784,26 eur najneskôr do 15. 12. 2012. Podľa článku 6 písm. b) Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie klient je povinný bezodkladne písomne informovať banku o zmene svojej adresy a všetkých ďalších zmenách. Z výpisu z účtu bolo zistené, že výška nezaplatenej istiny predstavuje 497,91 eur, nezaplatený riadny úrok 166,89 eur, nezaplatené poplatky 115 eur, nezaplatený úrok z omeškania - sankčný úrok 92,97 eur.

V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie súdneho pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutia a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka:

Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka:

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 497,91 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal uzavretie zmluvy o bežnom účte ako aj dohodu medzi účastníkmi konania o poskytnutí služby povoleného prečerpania žalobcom žalovanému k bežnému účtu do výšky 497,91 eur. V prípade vyčerpania prostriedkov žalovaného ako majiteľa účtu (na bežnom účte) žalovaný mal možnosť čerpať prostriedky banky tak, akoby si vzal úver bez potreby uzatvárania samostatnej zmluvy o úvere. Žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu o výške dlžnej istiny prečerpaných peňažných prostriedkov 497,91 eur. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi nevrátené prečerpané peňažné prostriedky vo výške 497,91 eur.

Žalobca však napriek výzve súdu nekonkretizoval, neodôvodnil a neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom preukázania nároku na zaplatenie sumy 229,55 eur (predstavujúcej „debetný zostatok úročený úrokovou sadzbou vyhlasovanou žalobcom“), ako ani zmluvného úroku 166,89 vyčíslený ku dňu 23. 5. 2014 (uplatňovaný aj po splatnosti dlhu), zročného úroku z omeškania vo výške 92,97 eur vyčíslený ku dňu 23. 5. 2014 (bez konkretizovania výšky úrokovej sadzby, základu úročenia, s relevantným odôvodnením), poplatkov vo výške 115 eur vyčíslených ku dňu 23. 5. 2014 (bez konkretizovania dôvodnosti vyúčtovania poplatkov za upomienku a tri výzvy). Sporové konanie je ovládané prejednávou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Iniciatíva pri uvádzaní relevantných skutkových tvrdení spočíva na účastníkoch konania. Účastník má povinnosť tvrdenia ako aj povinnosť dôkaznú. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, medzi ktoré patrí aj predmetná zmluva. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offio skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi

spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Zo skutkových tvrdení žalobcu nebolo možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu a naplnenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa, vo vzťahu k uvedeným uplatňovaným peňažným nárokom žalobcu. Povinnosť cez súdnu kontrolu zabezpečiť reálnu rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľských vzťahov je daná aj pre procesné pravidlá. Úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky žalobcu, resp. pátrať, z čoho tieto nároky pozostávajú, ale prekontrolovať správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/513/2013). Nahrádzanie povinnosti tvrdenia za žalobcu by bolo tak porušením zásady rovnosti strán v konaní. Podľa judikatúry komunitárneho práva dôkazné bremeno preukázať nesplnenie povinnosti spotrebiteľa vo vzťahu k vyššie uvedeným uplatňovaným peňažným nárokom, ako aj sankcií za porušenie zmluvných záväzkov spotrebiteľa, zaťažuje poskytovateľa služby.

„V sporovom súdnom konaní musí byť uplatnený nárok z hľadiska skutkových tvrdení jednoznačne a nezameniteľne vymedzený opisom rozhodujúcich skutočností, o ktoré žalobca nárok opiera, aby ho bolo jednoznačne skutkovo identifikovať a súčasne odlíšiť od eventúálnych iných nárokov a predísť tak možnosti duplicitného uplatnenia nároku. Náležitá špecifikácia žalovanej sumy, jej jednotlivých častí (istina, poplatky, príslušenstvo - druh, výška, obdobie, za ktoré je účtovaný úrok atď.) zaťažuje žalobcu a je nevyhnutným predpokladom toho, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť rozsahu uplatneného nároku. Neunesenie bremena tvrdenia (ako aj dôkazného bremena) nevyhnutne vedie k procesnému neúspechu žalobcu. Súd pritom nie je povinný preskúmať výpisy z informačného systému žalobcu a iniciatívne im prisudzovať konkrétnu skutkovú i právnu kvalifikáciu“ (Uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 10Co/409/2014-49 zo dňa 26. 2. 2015). S poukazom na uvedené pojem „debetný zostatok na bežnom účte“ je neurčitý, skutkovo neidentifikovaný a neodlíšený od iných nárokov, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť rozsahu uplatneného nároku. Obdobne je potrebné hodnotiť uplatňovaný zmluvný úrok 166,89 eur, ktorý bol vyčíslený aj za obdobie po splatnosti dlhu (bez rozlíšenia uvedených období), ako aj bez minimálneho identifikovania jednotlivých súm predstavujúcich základ úročenia, v dôsledku čoho je aj táto časť uplatňovaného nároku nepreskúmateľná. Obdobne možno konštatovať absenciu náležitej špecifikácie zročných úrokov z omeškania 92,97 eur, vymedzením súm, s ktorými je dlžník v omeškani, ako aj výšky úrokovej sadzby, keďže v spotrebiteľských vzťahoch je súd povinný ex offo preskúmať uplatňovanú výšku úrokov z omeškania, ktorá je limitovaná podľa občianskoprávnej úpravy. Nedostatočné skutkové vymedzenie bolo aj zo strany žalobcu vo vzťahu k poplatkom vo výške 115 eur, keďže konanie žalovaného ako spotrebiteľa a jeho sankcionovanie poplatkami podlieha súdnemu prieskumu ex offo. Bolo preto nepostačujúce formálne označiť poplatok názvom upomienka alebo výzva (najmä ak sa jednalo o tri výzvy vo výške 3 x 35 eur, spolu 105 eur), z hľadiska vzniku nároku na zaplatenie takýchto poplatkov bez vynechania konkrétneho konania alebo nekonania žalovaného, odôvodnenia, vyhotovovania výziev, ako aj upomienky zo strany žalobcu ako poskytovateľa služby. Neunesenie bremena tvrdenia ako aj dôkazného bremena, viedlo preto k procesnému neúspechu žalobcu a to zamietnutím žaloby v uvedenej časti. S poukazom na spotrebiteľský charakter zmluvy a súdny prieskum zmluvných podmienok ex offo, nebolo možné uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť navrhované peňažné plnenie. Vyhovením žaloby, vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu, by došlo k vydaniu arbitrárneho rozhodnutia, ktoré by bolo porušením právneho poriadku SR.

Dlžník, ktorý je pri vymáhaní pohľadávok v právnom postavení spotrebiteľa, je nesporne slabšou stranou nielen v oblasti hmotnoprávnych vzťahov ale aj v oblasti procesnoprávnych vzťahov (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25CoKR/3/2015 zo dňa 2. 3. 2015).

Žaloba bola zamietnutá aj o zaplatenie zmluvných úrokov uplatňovaných žalobcom po splatnosti dlhu (až do zaplatenia). Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j.

aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Podľa publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79). Z dôvodu, že žalobca si uplatňoval zmluvné úroky aj po lehote splatnosti do zaplatenia, žaloba bola v uvedenej časti zamietnutá ako nedôvodná.

Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu vo výške 497,91 eur žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú D.. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne od 24. 5. 2014 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. Úroky z omeškania boli priznané od navrhovaného počiatku priznania úrokov z omeškania, t.j. 24. 5. 2014. Uplatňovaná úroková sadzba bola v súlade s výškou úrokovej sadzby v čase splatnosti dlhu 15. 12. 2012, na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu. K uvedenému je potrebné uviesť, že splatnosť dlhu nemôže predchádzať oznámeniu veriteľa o zosplatnení úveru. Takéto zmluvné dojednanie spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami účastníkov konania, pokiaľ splatnosť dlhu sa má počítať od dátumu stanoveného veriteľom v písomnosti bez toho, aby mu táto písomnosť bola doručená pred dňom, ktorý je v nej uvedený ako deň splatnosti. V čase doručenia by tak nastal stav, že dlžník by už bol v omeškani a to napriek tomu, že písomnosť dlžníkovi doručená ešte nebola, a teda nevedel koľko a kedy má zaplatiť. Takýto právny následok je neprijateľný. Splatenosť dlhu nemôže predchádzať doručeniu oznámeniu veriteľa o zosplatnení úveru (Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/253/2014 zo dňa 4. 3. 2015). V písomnom oznámení o zosplatnení úveru žalobca ako veriteľ uviedol lehotu na zaplatenie dlhu 15. 12. 2012, v dôsledku čoho od 16. 12. 2012 sa žalovaný dostal do omeškania dlhu. Z dôvodu, že súd bol viazaný žalobným petitom vo vzťahu k počiatku úroku z omeškania (a zo zročného úroku z omeškania vo výške 92,97 eur nešpecifikovaného, nebolo možné zistiť obdobie navrhovaného priznania úrokov z omeškania, t.j. počiatok), žaloba o zaplatenie úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná.

V súlade s ust. §160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku stanovil lehotu na plnenie v trvaní 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia prihládajúc na výšku peňažného plnenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia ak účastník mal úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 45% (497,91 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný. Úspech žalovaného predstavoval 55% (604,41 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalovaného na náhradu trov konania v rozsahu 10%. Z dôvodu, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatňoval, súd rozhodol tak, že žalovanému sa nepriznáva náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.